

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3228/2022
08.12.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Јована Ђулибрк, адвокат у ..., против туженог СТР „Комисион Папирус, ПР Сич Бела“ из Темерина, чији је пуномоћник Кристијан Јожеф, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 282/22 од 26.04.2022. године, у седници одржаној 08.12.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 282/22 од 26.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 2506/2021 од 15.11.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се утврди да је решење туженог о престанку радног односа тужиљи од 03.12.2019. године ништаво и да се стави ван снаге, те да се тужени обавезе да тужиљу врати на рад, као неоснован. Ставом другим изреке, тужиља је обавезана да туженом накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 98.250,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности па до исплате.

Апелациони суд у Новом Саду је, пресудом Гж1 282/22 од 26.04.2022. године, ставом првим изреке, одбио жалбу и потврдио пресуду Основног суда у Новом Саду П1 2506/2021 од 15.11.2021. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова састава одговора на жалбу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је изјавила благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20) и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је била у радном односу код туженог на основу уговора о раду од 20.06.2006. године, на радном месту ... . У последњих пет година радног односа код туженог, тужила је у континуитету била одсутна са рада због породилског одсуства и одсуства ради неге детета, које јој је истекло 22.08.2019. године. По истеку одсуства тужила је обавила разговор са законским заступником туженог, којом приликом јој је предочено да има право да користи две недеље годишњег одмора, који је тужила искористила закључно са 19.09.2019. године. У разговору са законским заступником туженог, тужила је изразила жељу да јој радни однос престане јер има троје деце и не може да ради али под условом да оствари право на новчану накнаду код Националне службе за запошљавање, те ју је законски заступник туженог упутио код књиговође како би се са њим посаветовала о таквој могућности. Том приликом није постигнут договор да тужили радни однос престане као технолошком вишку. Књиговођа је, на основу обрасца који је имао у рачунару, сачинио нацрт решења о престанку радног односа тужили са датумом 19.09.2019. године, у ком се наводи да се тужили отказује уговор о раду због неостваривања предвиђених резултата рада, без њене кривице и непоседовања потребних знања и способности, тако што је то решење тужили дато како би она проверила да ли на основу њега може да оствари право на новчану накнаду код Националне службе за запошљавање, а решење није потписано од стране законског заступника туженог. У Националној служби за запошљавање тужили је саопштено да је она још увек пријављена као лице које је запослено код туженог па нису у могућности да јој пруже тражену информацију. Након тога тужила није више контактирала туженог нити одлазила на рад већ му је, преко пуномоћника, упутила опомену пред утужење 30.09.2019. године. Непосредно пре пријема опомене пред тужбу, законски заступник туженог је, 27.09.2019. године, донео упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду тужили у коме је наведено да је тужила била на породилском одсуству до 22.08.2019. године и да је потом користила годишњи одмор у трајању од 12 радних дана а да је, након истека годишњег одмора имала обавезу да се јави на рад 20.09.2019. године, што није учинила до дана састављања упозорења, нити је доставила доказ о спречености да извршава своје радне обавезе, на који начин је учинила повреду радне обавезе из члана 36. став 1. тач. 1. и 2. уговора о раду од 20.06.2006. године, због неблаговременог обављања радних дужности односно одбијања да обавља послове на којима ради, те да су се, из наведених разлога, стекли услови за отказ уговора о раду на основу члана 179. став 2. тачка 1. Закона о раду. Тужили је остављен рок да се изјасни на упозорење које јој је тужени послао на адресу њеног пребивалишта у ... која је била позната туженом. Пошто тужила у тренутку доставе упозорења није била на адреси познатој туженом, остављено јој је обавештење у ком року може да преузме пошиљку, али ни у том року тужила није преузела пошиљку па се она вратила туженом као неуручена и због тога је истакнута на огласној табли туженог 21.10.2019. године, а скинута је са огласне табле 03.11.2019. године. Тужила се није јавила на рад и није се изјаснила на наводе из упозорења, па је тужени 03.12.2019. године донео побијано решење којим је тужили отказао уговор о раду из разлога што се по истеку коришћења годишњег одмора, 20.09.2019. године, није јавила на рад ради обављања својих обавеза, као ни до дана доношења решења, нити је послодавцу доставила доказ о спречености да извршава радне обавезе, чиме је учинила

повреду радне обавезе прописане одредбом члана 179. став 2. тачка 1. Закона о раду и одредбе члана 36. став 1. тач. 1. и 2. уговора о раду, због неблаговременог обављања радне дужности и одбијања да обавља послове на којима је запослена. У образложењу решења наведено је да се тужила 20.09.2019. године, као ни након тог дана није појавила на радном месту те да јој је тужени послодавац, препорученом пошиљком, упутио упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду и оставио рок од осам дана да се изјасни на наводе из упозорења. Како тужила није преузела пошиљку у остављеном року, иста се вратила туженом као неуручена па је тужени, сагласно одредби члана 180. став 3. Закона о раду, сачинио службену белешку о томе и упозорење истакао на огласној табли 21.10.2019. године, а са огласне табле скинуо 03.11.2019. године.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су закључили да је побијано решење законито јер је постојао правни основ за отказ уговора о раду тужиле, предвиђен чланом 179. став 3. тачка 2. Закона о раду, имајући у виду да се она није јавила на рад након истека годишњег одмора нити је туженом, као послодавцу, доставила доказ о спречености да обавља радне задатке.

По оцени Врховног касационог суда, нижестепени судови су правилно применили материјално право.

Одредбом члана 179. став 3. тачка 1. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05... 95/2018), прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду запосленом који не поштује радну дисциплину и то ако неоправдано одбије да обавља послове и извршава налоге послодавца у складу са законом, а под тачком 2. ако не достави потврду о привременој спречености за рад у смислу члана 103. овог закона. Поступак пре престанка радног односа или изрицања друге мере прописан је одредбом члана 180. став 1. Закона о раду, тако што је послодавац дужан да, пре отказа уговора о раду у случају из члана 172. ст. 2. и 3. овог закона, запосленог, писаним путем упозори на постојање разлога за отказ уговора о раду и да му остави рок од најмање осам дана од дана достављања упозорења да се изјасни на наводе из упозорења. Достављање акта о отказу уговора о раду прописано је одредбом члана 185. став 1. Закона о раду, тако што се уговор о раду отказује решењем, у писаном облику и обавезно садржи образложење и поуку о правном леку. Ако послодавац запосленом није могао да достави решење у смислу става 2. овог члана, дужан је да о томе сачини писмену белешку (став 3). У случају из става 3. овог члана закона, решење се објављује на огласној табли послодавца и по истеку осам дана од дана објављивања, сматра се достављеним (став 4).

У конкретном случају, тужила је била одсутна са рада код туженог због породилског одсуства и одсуства ради неге детета, које је истекло 22.08.2019. године, а потом је користила годишњи одмор у трајању од 12 радних дана до 19.09.2019. године, што значи да је била дужна да се на рад код туженог јави 20.09.2019. године. Тужила се није јавила на рад код туженог до дана доношења побијаног решења о отказу уговора о раду 03.12.2019. године, нити се изјаснила на наводе из упозорења о постојању разлога за отказ уговора о раду које јој је тужени доставио истицањем на својој огласној табли 21.10.2019. године. Код таквог стања ствари, следи да је тужили законитим решењем туженог отказан уговор о раду, па она неосновано у ревизији указује на погрешну примену материјалног права.

У ревизији, тужила понавља наводе истицане у току поступка и у жалби против првостепене пресуде указујући на своју заблуду у погледу отказног разлога. Ти наводи су били предмет оцене нижестепених судова на начин који није у супротности са меродавним материјалним правом.

Налазећи да је материјално право у овом спору правилно примењено, ревизијски суд није посебно ценио наводе ревизије због чега је, на основу одредбе члана 414. став 2. Закона о парничном поступку, одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић